

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/63/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3114207911
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2016:3114207911.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa J. podnik X., a. s., so sídlom v X., C. ul. 1, N.: XX XXX XXX, zastúpeného JUDr. P. W., advokátom so sídlom H. kancelária Q. - W. & partners, X., B.. M. X. X-CX, proti odporcovi T. W., bydliskom C. XX, zastúpenému opatrovníčkou JUDr. H. X., vyššou súdnou úradníčkou Okresného súdu Trenčín, o zaplatenie 50,70 eur, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 24. novembra 2014, č.k. 18C/154/2014-22 takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania p
o t v r d z u j e.

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu 50,70 eur a nahradiť súdny poplatok vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 11,83 eur právnenému zástupcovi navrhovateľa na účet č. XXXXXXXXXXX/XXXX, VS: XXXXXXX, a to všetko do 15 dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že odporca dňa 28.08.2013 cestoval na linke č. XX bez cestovného lístka, v dôsledku čoho je povinný uhradiť úhradu 50 eur a cestovné v sume 0,70 eur. Z výzvy na zaplatenie zo dňa 07.10.2013 je zrejmé, že navrhovateľ vyzval odporcu na zaplatenie sumy vo výške 51,80 eur z toho dôvodu, že ako cestujúci sa dňa 28.08.2013 na linke MHD č. XX na výzvu revízora nepreukázal platným cestovným lístkom, a to v lehote 5 dní od doručenia. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že návrh podaný navrhovateľom je dôvodný. Ako vyplýva z ustanovenia § 760 Občianskeho zákonníka cestujúci má právo na prepravu do miesta určenia riadne a včas. Naproti tomu má i povinnosť za prepravu zaplatiť určené cestovné. V danom prípade odporca u navrhovateľa právo na prepravu využil, avšak svoju povinnosť zaplatiť určené cestovné nesplnil, keď cestoval v prostriedku mestskej hromadnej dopravy bez cestovného lístka, čo mal súd preukázané najmä z tvrdení navrhovateľa ako i z hlásenia o porušení tarifných a prepravných podmienok, o ktorých pravdivosti nemal dôvod pochybovať. Vzhľadom k tomu vznikol navrhovateľovi nárok na náhradu cestovného určeného podľa tarify mestskej hromadnej dopravy v Bratislave vo výške 0,70 eur a k tomu i nárok na úhradu za cestovanie bez cestovného lístka v sume 50 eur; spolu teda 50,70 eur. S poukazom na uvedené zaviazal súd odporcu na úhradu navrhovateľovi sumy celkovo vo výške 50,70 eur. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 150 ods. 1 O.s.p. V danom prípade mal plný úspech vo veci navrhovateľ, preto mu súd priznal náhradu trov konania vo výške 16,50 eur titulom zaplateného súdneho poplatku a vo výške 11,83 eur titulom trov právneho zastúpenia, pričom ich výšku v časti trov právneho zastúpenia primerane znížil, pretože trovy právneho zastúpenia uplatnené žalobcom v celkovej výške 88,70 eur vrátane DPH považoval za neprimerané voči pohľadávke, ktorej výška predstavuje sumu 50,70 eur. Suma 11,83 eur predstavuje 20 % zo sumy za 2 úkony po 16,60 eur + 2x režijný paušál v sume 8,04 eur + 20 % DPH, spolu 59,14 eur, z toho 20 % = 11,83 eur. Súd navrhovateľovi nepriznal náhradu za úkon - výzva na zaplatenie - a k tomu prináležiaci režijný paušál,

nakoľko tento úkon nepovažoval za úkon nevyhnutný pre uplatnenie pohľadávky v súdnom konaní a v dôsledku toho možno konštatovať, že sa jedná o trovy neúčelne vynaložené.

Proti tomuto rozsudku, a to jeho výrokovej časti o náhrade trov konania podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Dôvodil tým, že súd pri svojom rozhodovaní o trovách konania nesprávne aplikoval ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p., rozhodol o neprímeranom znížení trov konania a neodôvodnene priznal trovy konania vo výške odlišnej od trov konania, uplatnených v návrhu na začatie konania vo veci samej. Považoval za nepochybné, že predmetnú vec je možné považovať za drobný spor podľa § 200ea O.s.p., neprímeranosť trov konania v takýchto sporoch voči pohľadávke je však potrebné v jednotlivých prípadoch posudzovať individuálne. Poukázal na ustálenú súdnu prax, najmä rozhodnutia Krajského súdu Bratislava sp. zn. 7Co/32/2009, sp. zn. 7Co/64/2009, ako aj iných zmeňujúcich v obdobných prípadoch. Mal za to, že k aplikácii ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. je primeraná len situácia, keď suma trov konania niekoľko násobne prekročí sumu ako samotná pohľadávka. Vytýkal súdu, že v odôvodnení rozsudku nedostatočne odôvodnil zníženie trov konania a to len tým, že trovy konania sú voči pohľadávke neprímerané, pričom sa nezaoberal výškou vzájomného pomeru výšky trov konania, trov právneho zastúpenia a istiny. Domnieval, sa že niekoľko násobne vyššiu sumu je potrebné v zmysle logického výkladu dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. chápať minimálne dvojnásobne vyššiu sumu ako samotná istina, čo v tejto prejednávanej veci nie je. Mal za to, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, z čoho nepochybné vyplýva záver, že súd svojím postupom odňal účastníkovi konania možnosť konať pred súdom. Prvostupňový súd mal o trovách konania rozhodnúť podľa § 142 ods. 1 O.s.p., ktorý vyjadruje zásadu zodpovednosti o výsledok konania, a priznať navrhovateľovi ako úspešnému účastníkovi náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania. V prejednávanej veci za účelne uplatnené trovy konania považoval zaplatenie súdneho poplatku z návrhu a minimálnu tarifnú odmenu za právne služby podľa vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Poukazoval na to, že samotné úkony právnych služieb a postup advokáta pri zastupovaní je náročný a zložitý proces, vyžadujúci si i primeranú časovú náročnosť. Uviedol, že právo účastníka nechať sa zastupovať advokátom nie je v podmienkach nášho vnútroštátneho práva obmedzené ani v tzv. drobných sporoch, a neobmedzuje ho ani Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11.07.2007, ktorým sa ustanovuje Európske konanie vo veciach s nízkou hodnotou sporu a ktoré v bode 29 Preambuly deklaruje, že "neúspešná strana by mala naďalej znášať trovy." Poukázal na to, že Krajský súd v Žiline ako odvolací súd v uznesení sp. zn. 6Co/271/2009 dospel k záveru, že navrhovateľ, ktorý bol v predmetnom drobnom spore zastúpený advokátom, má ako úspešný účastník právo na náhradu (okrem vlastne účelne vynaložených trov) i trov spojených s poskytnutím právnych služieb, ktoré mu v označenom spore poskytol splnomocnený advokát. Vzhľadom na vyššie uvedené žiadal, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa v časti rozhodnutia o povinnosti nahradiť trovy konania tak, že odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 88,70 eur, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia. Súčasne si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania vo výške 20,03 eur.

Opatrovníčka odporcu sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadrila.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutom rozsahu / vo výroku o náhrade trov konania / bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 212 ods. 1, § 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. a na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam navrhovateľa uvádza nasledovné:

Podľa § 200ea ods. 1 O.s.p., ak v priebehu konania dosiahne predmet konania sumu 1.000,- eur, od toho okamihu ide o drobný spor.

Podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p. ak sú trovy konania v drobných sporoch neprímerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Uvedené ustanovenie umožňuje súdu v osobitných prípadoch nepriznať alebo znížiť trovy konania, resp. ich náhradu. Naproti ustanoveniu § 150 ods. 1 O.s.p., ktoré pre súd dáva takúto možnosť vo výnimočných prípadoch hodných osobitného zreteľa, aplikácia ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. je zákonom viazaná len na splnenie dvoch podmienok. Prvou je skutočnosť, že ide o drobný spor a druhou skutočnosť, že trovy

konania, ktorých náhradu si účastník uplatňuje, sú neprimerané voči pohľadávke, ktorá je predmetom konania. Pri aplikácii ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. teda nie je potrebné skúmať pomery účastníkov konania.

V danej veci bola predmetom konania pohľadávka navrhovateľa na zaplatenie istiny vo výške 50,70 eur. Jedná sa teda o tzv. drobný spor, keď predmet konania nepresahuje výšku 1 000 eur a nejde o vec uvedenú v § 200ea ods. 2 O.s.p. Tým je splnená jedna z dvoch podmienok pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o náhrade trov konania. Navrhovateľ, ktorý bol vo veci samej úspešný, a ktorému by podľa § 142 ods. 1 O.s.p. patrila náhrada trov konania, si uplatnil trovy v celkovej výške 105,20 eur, z čoho zaplatený súdny poplatok z návrhu na začatie konania predstavuje 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia 88,70 eur. V pomere k predmetu konania 50,70 eur tak celkové uplatnené trovy konania navrhovateľa predstavujú 2-násobok sumy uplatnenej pohľadávky a v tomto zmysle sa preto aj odvolaciemu súdu javia ako neprimerané. Je pritom potrebné prihliadnuť nie len na trovy právneho zastúpenia navrhovateľa v konaní, ale ja na ostatné uplatnené trovy konania navrhovateľa, teda aj trovy zaplateného súdneho poplatku. Ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. nijakým spôsobom nerozlišuje medzi trovami právneho zastúpenia účastníka konania a ostatnými trovami účastníka konania a hovorí len o trovách konania ako takých. Je nepochybné, že ak by zákonodarca chcel týmto spôsobom rozlišovať trovy konania účastníka, tak by priamo stanovil, že neprimeranosť sa skúma v pomere k predmetu konania len pri trovách právneho zastúpenia účastníka. Okrem toho ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p., ale aj § 150 ods. 1 O.s.p. rovnako neodvodzuje možnosť zníženia, prípadne nepriznania náhrady len na trovy právneho zastúpenia účastníka, ale na trovy účastníka ako také, teda bez ohľadu na to, čím sú tvorené. Gramatický a logický výklad ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. takto podľa odvolacieho súdu vedie k tomu, že neprimeranosť v pomere k predmetu konania sa skúma pri účastníkom uplatnených celkových trovách konania a rovnako tak sa aj rozhodne v rozhodnutí súdu o znížení, či nepriznaní náhrady, týka sa celých uplatnených trov konania.

V danej veci preto odvolací zhodne so súdom prvého stupňa dospel k záveru, že boli splnené všetky podmienky pre aplikáciu ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. pri rozhodovaní o trovách konania. Miera zníženia náhrady trov konania navrhovateľa tak, ako o nej rozhodol súd prvého stupňa, sa nejaví ako neprimeraná a odvolací súd sa s ňou plne stotožňuje.

Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si trovy konania neuplatnil (§ 224 ods. 1, § 151 ods. 1, § 142 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné .